

א) [לעיל גה. וע"ז],
ב) טעמו או מכרו דק"מ,
ג) [לעיל עה. וע"ז],
ד) [לעיל עז. ט] כמות
לא; ו) [ג"מ טז. ט] וע"ז
מקופות קדושין מ. ד"ה
ומקופות; ח) [וע"ז ז"מ
טז. ט]; ט) ס"א ל"ג; י) ס"א
מכפל ט' ד"ה וברשות;
י"א [ד"ה א"ז, ט] ז"מ ט"ג.

הגהות הב"ח

א) [ג' ופרע בחובו];
ב) רש"י ד"ה וטבח ומכר
חוז מרשמו דרש"ה וביאו
חוז מרשמו; אפי' ברשות
ד"ה גג ובי' מלפני
וקאמר גגב וטבח ואמ"ר:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה תיקנו וכו' כמו
נתנה לבין ב' חובב.
לענין נראה דהו"ל כיון
הקדש הוא היחיד והוא
לקולא לא אולנין מר קנין
דכגו ויטו מלדמיין סט
גבי גלן לג"י דמעת
קדושת ד"מ נתן לקטר מעל
אף דמדדנן לא קני הי"ז
הוא סט מה"מ ל"ק אף
דמדדנן קני מ"מ לא ה"ל
מומר לקטע ו:

רבינו הנגאל

נתנו רבנו גגב ונתן לאחר
וטבח או נתן לאחר ומכר,
חייב. שמע מינה דיש
שליה פיר' שחייב המשלם
לשנות רב' עבירה כולו
הוא עשה העבירה מה
שאינו בכל התורה כולה
הבדיא. קימא לן אין
שליה לדבר עבירה. גגב
הקדש חייב, שמע מינה
מה לי מכרו להדיט מה
לי מכרו להדיט. גגב
והקף, פיר' מר' בהקפה
כגון אשורא, גגב והחילו
באחר עם חבירו ונתנו
במתנה, גגב ופרעו בחובו
גגב ופרעו בהקפו פ"י מה
שהיה חנוני מקיפו, גגב
ושלחו סיבולנות לבית
חמיו אלו כולן כמבירה
חשובין וחייב לשלם ד'
וה' מנצי'. היה מושבו
ויוצא ומת ברשות
הבעלים פטור, הגבירה או
שהוציאו מרשות הבעלים
חייב, בעי אממר תיקנו
משיכה בשומרון או לא.
ופשט ליה ממתניתין דתנן
נתנו לבכורות בנו או לבעל
חובו לשומר חנם או
לשואל ולנושא שכר
ולשוכר, היה מושבו ויוצא
ומת ברשות בעלים פטור.
שמע מינה תיקנו משיכה
בשומרון, שמע מינה.
איתמר נמי אמר ר' אלעזר
בדרך שתיקנו משיכה
בלקוחות כך תיקנו
משיכה בשומרון. תניא
נמי הכי בדרך שתיקנו
משיכה בלקוחות כך
תיקנו משיכה בשומרון.
וכשם שהקדש נקנית
בכסף ובשטר ובזקקה, כך
שכירות נקנית וכו'.

מרובה פרק שביעי בבא קמא

ע"א.

עין משפט
נר מצוה

קבא א מ"י פ"ז מהל'
מעילה הלכה ב:
קבב ב מ"י פ"ב מהל'
גביעה הלכה י טור
ח"מ סימן עג:
קבג ג מ"י שם הל' יח:
קבד ד ר ז מ"י שם
הלכה טז ועין
במ"מ:

קבה ח מ"י פ"ב מהל'
שכירות הלכה ח
סמג עשין פט טו"ע ח"מ
סימן זז סעף ב:
קבו ט מ"י פ"א מהל'
מכירה הלכה יח
סמג עשין פב טו"ע ח"מ
סימן קל"ה סעף ט וסימן
זז סעף ב וסימן שטו
סעף א:

מוסף רש"י

אין שליח לדבר
עבירה. לן שלח משבו
לדבר עבירה שמתכוין
שלא, אלא הכי הוא
טעושה מלפניו (קדושין
צב). מה מכירה דלא
אפשר דלאו על ידי
אחר. אינה מתקימת
מוכר והלוקח לוקח (שם
ג). אי אפשר אלא על
ידי אחר, שהלוקח לוקחו
ממנו (כתובות ז). היה
מושכו ויוצא. גגב
בהמה ברשות בעלים קא',
ומת. האור, ברשות
הבעלים פטור. גגב
מגלגל כולו, דלא קני
להמשיב צאונסין (כתובות
לא). שתיקדע נקנית
בכסף בשטר ובזקקה.
דעל ופיק וגדר כל
המשיב צאונסין קדושין
(כ). ילפין לכו (ב"מ צט).
כך שכירות. קס"ד שטר
בהמה וכלם (שם).

והק"ף. מכר באמנה ואשראי ולא קיבל דמים: גגב ופרע
בהקפיו. שהקפיו חזירו פרקמטיא באשראי ופרע לו בהמה זו:
בתנ"י. וטבח ומכרו חוז מרשמו. כשהוליא מרשמו נעשה
עליו גגב (לרז יהודה) וקנאו: או שגגב חוז מרשמו. קנאו במשיכה
מיד ונעשה גגב עליו אכל גגב וטבח
ומכר ברשותו פטור דלא נעשה עליו
גגב: היה. גגב מושכו ויואל פטור
י מכלוס: הגבירה אפי' ברשות בעלים
שהרי הגבירה קונה בכל מקום במסכת
קדושין (דף כה:): נסנו. בעליו
לכורות בנו לכהן צה' סלעים של
פדיון הבן. ל"א נתנו גגב לכורות
בנו ונתנו לו שם במקום שגגבו לשומר
חנם ולשאל: היה מושכו. הכהן
או בעל חוב או השומר ומת ברשות
בעלים: פטור. הגגב מכלוס.
ולשון אחרים עיקר. האי חייב אגגב
קאי דמחייב גגב צקנין שלוחיו דאי
בנותנו בעליו מאי חייב נהי לשואל
מאי למימר חייב צאונסין אלא שאר
שומרים מי חייבי במתה כדרכה ועוד
לגבי כהן ובעל חוב מאי חייב ופטור
איכא הפסיד ולא הפסיד מצעי ליה:
ג'ו' תיקנו משיכה בשומרים. שלא
יתחייב שומר בשמירה עד שימשוך:
מאי לאו. היה מושכו שומר ומת
חייב גגב במשיכת שומר: לא
גגב והכי קאמר נתן בעל
הבית לכורות בנו כו' וזא גגב
לגונבו משם היה מושכו ויואל כו':
שכירות

גגב והקדש גגב והחליף גגב ונתן
במתנה גגב ופרע (ט) חובו גגב ופרע בהקפיו
גגב ושלח סבלונות בבית חמיו משלם
תשלומי ארבעה וחמשה מאי קמ"ל אישמעינן
רישא גגב ונתן לאחר וטבח דיש שליח
לדבר עבירה אע"ג דבכל התורה כולה
אין שליח לדבר עבירה יחבא יש שליח
לדבר עבירה מאי טעמא וטבחו (ומכרו) מה
מכירה דלא אפשר דלאו על ידי אחר אף
מביחה ע"י אחר מחייב ואשמעינן סיפא
גגב והקדש (מה לי מכרו להדיט מה לי
מכרו לשמים: בתנ"י) גגב ברשות הבעלים
וטבח ומכר חוז מרשותם או שגגב חוזן
מרשותם וטבח ומכר ברשותם או שגגב
וטבח ומכר חוזן מרשותם משלם תשלומי
ארבעה וחמשה אבל גגב וטבח ומכר
ברשות פטור (היה מושכו ויוצא ומת
ברשות הבעלים פטור הגבירה או הוציאו
מרשות בעלים ומת חייב נתנו לבכורות
בנו או לבעל חוב לשומר חנם לשואל לנושא
שכר ולשוכר והיה מושכו ומת ברשות
הבעלים פטור הגבירה או שהוציאו מרשות
הבעלים ומת חייב: ג'ו' בעי אממר תיקנו
לבעל

חובו לשואל חנם ולשואל לנושא שכר ולשוכר היה מושכו ויוצא ומת
ברשות הבעלים פטור מאי לאו ישומר וש"מ תיקנו משיכה בשומרון אמר
ליה לא גגב הא תנא ליה רישא תנא גגב שגגב מבית הבעלים ותנא
גגב שגגב מבית שומר אמר ליה רב אשי לא תדחיייה מה לי גגב שגגב
מבית שומר מה לי גגב שגגב מבית בעלים אלא לאו שומר וש"מ
תיקנו משיכה בשומרון ש"מ (איתמר נמי אמר ר' אלעזר בדרך שתיקנו
משיכה בלקוחות כך תיקנו משיכה בשומרון תניא נמי הכי בדרך שתיקנו
משיכה בלקוחות כך תיקנו משיכה בשומרון וכשם שהקדש נקנית בכסף בשטר
ובזקקה כך שכירות נקנית בכסף בשטר ובזקקה שכירות דמאי אילימא
שכירות

ולשאר קניות מדדנן לעיל (דף סה). גבי גגב אין לי אלא ידו גגו חזירו וקרפיו מנין משמע דלא מחייב אלא במקום שראוי
לקנות כי היכי דדרשין גיטין (דף עז). ונתן זידה ונראה דהלכה ככאזי ורצא מדמית מילתייהו בהמוכר [את] הספינה (שם) משמע
שהם עיקר ולא שייך כאן כל היכא דפליגי רב אחא ורבינא הלכה כרבינא לקולא:

נתנו לבכורות בנו או לשאל חנם או לשומר חנם או לשואל לנושא שכר ולשוכר היה מושכו ויוצא ומת ברשות הבעלים פטור, הגבירה או שהוציאו מרשות הבעלים חייב, בעי אממר תיקנו משיכה בשומרון או לא. ופשט ליה ממתניתין דתנן נתנו לבכורות בנו או לבעל חובו לשומר חנם או לשואל ולנושא שכר ולשוכר, היה מושכו ויוצא ומת ברשות בעלים פטור. שמע מינה תיקנו משיכה בשומרון, שמע מינה. איתמר נמי אמר ר' אלעזר בדרך שתיקנו משיכה בלקוחות כך תיקנו משיכה בשומרון. תניא נמי הכי בדרך שתיקנו משיכה בלקוחות כך תיקנו משיכה בשומרון. וכשם שהקדש נקנית בכסף ובשטר ובזקקה, כך שכירות נקנית וכו'.

שהטמן